

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ЕКЗАМЕНУ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (англійської, німецької, французької)

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Трансформація військової освіти в Україні пов'язана з необхідністю реалізації нових навчальних програм, які передбачають вступні іспити з іноземних мов згідно з «Концепцією мовної підготовки особового складу Збройних Сил України» (наказ Міністра оборони України від 01.06.2008 р. № 267).

Програма вступного іспиту з іноземної мови складена у відповідності до вимог Програми середньої загальноосвітньої школи з іноземної мови (рівень стандарту, наказ Міністерства освіти і науки України № 77 від 03.02.2016 р.) та вище сказаної Концепції.

Програма передбачає, що абітурієнти (кандидати) мають підтвердити мовний рівень навчальних досягнень випускників загальноосвітніх навчальних закладів щодо оволодіння основними видами мовленнєвої діяльності відповідно до вимог чинних навчальних програм. Рівень сформованості мовленнєвої діяльності визначені відповідає вимогам чинних навчальних програм та критеріям оцінювання навчальних досягнень учнів з іноземних мов. Цей рівень базується на державних освітніх стандартах, а також враховує мовні стандарти НАТО «СТАНАГ 6001» і визначається як перший стандартизований мовленнєвий рівень, тобто СМР-1 («Елементарний»).

Зазначені вимоги чітко визначають мету вступного письмового тесту з іноземної мови (англійської, німецької, та французької) для абітурієнтів (кандидатів) до університету: перевірка знань лексики та граматики, а також рівня сформованості навичок і вмінь, що визначають готовність до навчання основним аспектам іноземної мови на рівні СМР-2 («Мінімально-необхідний») відповідно до Додатку № 1 Концепції.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

Вимоги, що ставляться на вступному екзамені з іноземної мови до університету, передбачають, що абітурієнти (кандидати) володіють достатніми навичками і вміннями читання та письма.

Читання. Оцінюється вміння читати прості зв'язані тексти, в яких інформація викладається однозначно та безпосередньо стосується повсякденних життєвих ситуацій. Тексти можуть включати короткі нотатки, об'яви, прості описи людей, місць або речей, короткі та прості географічні відомості, інформацію про уряд та валютну систему країни; набори коротких вказівок за напрямками руху та простих інструкцій (заяви, меню, довідники, брошури, прості розклади). Абітурієнти (кандидати) повинні розуміти основний зміст граматично простих текстів, що містять часто вживану лексику, включаючи загальновідомі та споріднені слова, які є подібними до

слів, що вживаються в рідній мові. Розуміти подробиці в процесі повного або вибіркового читання. Абітурієнти (кандидати) повинні здогадуватися про значення незнайомих слів з простого контексту, а також виділяти основні змістові елементи складних текстів.

Письмо. Перевіряється абітурієнтами (кандидатами) уміння писати на рівні особистих потреб, наприклад, складати списки, писати короткі нотатки, поштові листівки, особисті листи, телефонні повідомлення, запрошення, заповнювати анкети та писати заяви; написане являє собою набір речень (або уривків речень) на задану тему, часто без урахування правил оформлення письма; переважають короткі прості речення, пов'язані простими сполучниками; численні орфографічні, лексичні, граматичні та пунктуаційні помилки. Написане є зрозумілим тільки для тих носіїв мови, які звикли до спілкування з іноземцями.

Від учасників тестування очікують уміння правильно і відповідно до ситуації використовувати певні лексичні одиниці (частини мови), включаючи ряд фразеологічних зворотів, розмовних фраз та ідіоматичних виразів; відповідних граматичних форм – часові форми дієслова, модальні, допоміжні дієслова, та дієслова-зв'язки, іменники, прикметники, тощо, а саме:

- **англійська мова:**

Основні типи речень: стверджувальне, питальне, заперечне, спонукальне, порядок слів у них. Безособові речення. Present Simple, Past Simple, Future Simple, Present Continuous, Past Continuous, Past Perfect. Речення з there is/ are. Складносурядні речення зі сполучниками and, but. Складнопідрядні речення зі сполучниками because, so, if, when, that, that is why. Іменники у формі множини. Вживання артиклів. Займенники: особові, присвійні, питальні, об'єктні, вказівні. Неозначені займенники, похідні від some, any, no, every. Прикметники у звичайному, вищому та найвищому ступенях порівняння, утворені за правилом, а також винятки. Вищий та найвищий ступені порівняння прислівників. Числівники: кількісні, порядкові. Прийменники місця, напряму, часу. Складносурядні речення зі сполучниками and, but. Модальні дієслова (can, may, must, should, have to, need) та їх еквіваленти.

- **німецька мова:**

Типи речень: стверджувальні, питальні, заперечні, спонукальні, порядок слів у них. Рамкова конструкція в німецькому реченні. Основні засоби вираження заперечення: kein, nicht; вираження заперечення за допомогою niemand, nicht. Безособові речення з man, es. Прийменники, що потребують Akkusativ, Dativ,

Akkusativ і Dativ. Керування дієслів. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння прикметників та прислівників. Числівники (кількісні, порядкові). Займенники: особові, присвійні, вказівні, неозначені, неозначено-особові ("man"). Інфінітивні звороти: основні випадки вживання інфінітива з zu, без zu, інфінітивний зворот um zu + Infinitiv; розпізнавання під час читання зворотів statt...zu + Infinitiv, ohne...zu + Infinitiv. Ознаки дієслів у найуживаніших часових формах в активному та пасивному стані: Präsens, Perfekt, Futurum, Präteritum. Відмінювання дієслів (модальних, сильних,

слабких) в Präsens, Präteritum; еквіваленти модальних дієслів: haben / sein + zu + Infinitiv.

- **французька мова:**

Основні типи речень: стверджувальне, питальне, заперечне, спонукальне, порядок слів у них. Узгодження часів. Морфологія. Множина іменників (особливі випадки творення множини). Артикль. Основні випадки вживання означеного, неозначеного, часткового артикля. Основні випадки відсутності артикля. Прикметник: рід, число, ступені порівняння. Особові займенники у функції прямого та непрямого додатка. Займенники en, y. Відносні займенники qui, que, dont. Часові форми дієслова у дійсному способі. Часові форми дієслова у дійсному способі: Présent, Passé composé, Imparfait, Futur proche, Passé proche, Futur simple, Plus-que-parfait, Futur dans le passé в активному стані. Часові форми дієслова у дійсному способі в пасивному стані (Forme passive).

Абітурієнти (кандидати) мають підтвердити володіння навичками написання особистого листа, використовуючи формули мовленнєвого етикету, прийняті у країнах, з мов яких проводиться тестування, з викладом новин, розповіддю про окремі факти та події свого життя, з висловленням власних міркувань і почуттів, описом планів на майбутнє та з проханням надати аналогічну інформацію партнера по письмовому спілкуванню; передачі особистого повідомлення у вигляді записки довільної форми; передачі особистої інформації в короткому листі відповідного зразка або в довільній формі; передачі простих ділових повідомлень(зустріч із точним зазначенням часу та місця); написання короткого тексту про важливу подію, особистий план на майбутнє; написання розповіді про перебіг подій, описання людини, предмету; написання повідомлення відповідно до поставленого завдання: про проведення заходів, про втрату особистих речей тощо; написання особистих та ділових листів.